

РЕШЕНИЕ

№ 25514

гр. София, 24.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в публично заседание на 01.06.2026 г. в следния състав:

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **4783** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на М. К. Л. , ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], [населено място], [улица], чрез адв. С. Ф. срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM – 1412309 от 14.04.2026г. издадена мл. автоконтрольор към ОПП- СДВР, с която на основание чл. 171, т.2А, б.А от ЗДвП на дружеството е наложена принудителна административна мярка- прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца до една година.

В жалбата се поддържа, че приложената ПАМ нищожна като издадена при липса на компетентност на издателя на акта. Изложени са съображения и за незаконосъобразност на оспорената заповед, като според жалбоподателя наложената ПАМ е несъразмерна и не постига целта на закона. Твърди се, че няма определен период, за който се налага процесната мярка, същата е определена във времеви диапазон от 6 месеца до 1 година, което прави неясно за колко точно време е наложена мярката. Излага твърдения, че в обжалваната заповед липсват каквито и да било данни и доказателства, че лицето е собственик на управляваното МПС. Моли за отмяна на процесната ПАМ.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – младши автоконтрольор към ОПП-СДВР, се представлява от юрк. М., която оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 7-ми състав, като разглежда приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 14.04.2026г., около 12:49 часа, в [населено място], по бул. Ц. Освободител с посока на движението от ул. Д. И. до [улица], жалбоподателят М. Л. управлява личния си лек автомобил Б. М. Х. с рег. [рег.номер на МПС] . При извършена служебна проверка с РСОД и ОДЧ-ОПП се установява, че водача управлява МПС след като е лишен от право по административен ред с влязло в сила на 03.04.2026г. НП № 26-4332-001759 от 16.03.2026г. Съставен е АУАН серия ГА № 4502908 от 14.04.2026г.

Въз основа на АУАН е издадена и оспорената в настоящото производство заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM – 1412309 от 14.04.2026г., с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца до една година.

С оглед установеното от фактическа страна, Административен съд София-град, III отделение, 7-ми състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал. 1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. По делото е приложена Заповед № 81213-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи /лист 18 от делото/, с която е определено да осъществяват контрол по ЗДвП ОД на МРВ и СДВР. Приложена е и Заповед № 513з-12086/14.10.2025г. на директора на СДВР, с която са оправомощени да прилагат ПАМ по ЗДвП полицейските инспектори в сектор ПП /лист 11 от делото/, както и заповед за компетентост на Б. В.- мл. автоконтрольор № 513з-9601/13.09.2024г. Съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган.

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ. Предвид така изложеното съдът приема, че оспорената принудителна административна мярка е наложена от компетентен орган и при спазване на законовите изисквания за форма, с оглед на което не са налице основания същата да бъде призната за нищожна.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство за срок от шест месеца до една година на собственик, който управлява

МПС без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година. Наложена на жалбоподателя принудителна административна мярка е в хипотезата на чл. 171, т. 2а, б. "а", предложение последно от ЗДвП - на собственик на МПС, който управлява собственото си превозно средство и е неспособен водач.

В оспорената заповед е посочено, че М. Л. е управлявал собственото си МПС, като при извършената полицейска проверка било установено, че същият е лишен от правоправление на МПС по административен ред с НП № 26-4332-001759 от 16.03.2026г., влязло в сила на 03.04.2026г.

Следователно, в случая, видно от приложеното по делото НП № 26-4332-001759 от 16.03.2026г., влязло в сила на 03.04.2026г, безспорно е установено нарушение на чл.150А ал.1 от ЗДвП, съгласно който за да управлява МПС, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него МПС, да не е лишен от право да управлява МПС по съдебен или административен ред, както и свидетелството му за управление да е в срок на валидност, да не е временно отнето по реда на чл.171 т.1 или т.4 или по реда на чл.69а от НПК и да не е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено.

Наложена мярка обаче не е конкретизирана по отношение на периода, за който се налага. В чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП е предвидено, че ПАМ се налага за срок от 6 месеца до една година. В така определения законов срок административния орган следва да наложи ПАМ, като вземе предвид всички отегчаващи и смекчаващи обстоятелства при установеното нарушение. В тази връзка административния орган следва при установено нарушение на ЗДвП да определи конкретен срок на действие на ПАМ в рамките на определения законов срок, а именно от 6 месеца до 1 година. В процесния случай административният орган не е определил срока на ПАМ - прекратяване на регистрацията на ППС, а е посочил срока съобразно разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. " а" от ЗДвП /от 6 месеца до 1 година/ , с което е допуснал съществено процесуално нарушение, представляващо самостоятелно основание за отмяна на заповедта за прилагане на ПАМ.

С оглед изложеното процесната заповед за прилагане на принудителна административна мярка е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

Водим от горното и на основаие чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 7-ми състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на М. К. Л. , ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], [населено място], [улица], чрез адв. С. Ф. срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM – 1412309 от 14.04.2026г. издадена мл. автоконтрольор към ОПП- СДВР, с която на основание чл. 171, т.2А, б.А от ЗДвП на дружеството е наложена принудителна административна мярка- прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца до една година.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДвП.

